

55. PARE.

Pare, digueu-me què
li han fet al riu que ja no canta.
Rellisca com un barb
sota un pam d'escuma blanca.

Lam Sol Lam
Rem Lam Mi Lam
Sol Lam
Rem Lam Mi Lam

Pare, que el riu ja no és el riu
Pare, abans que torni l'estiu
i amagui tot el que és viu

Do Sol Lam
Lam Sol Lam
Sol Lam

Pare, digueu-me què
li han fet al bosc que ja no té arbres.
A l'hivern no tindrem foc
ni a l'estiu lloc on aturar-se.

Pare, que el bosc ja no es el bosc.
Pare, abans que no es faci fosc
ompliu de vida el rebost.

Sense llenya i sense peixos, pare,
ens caldrà cremar la barca,
llaurar el blat entre les runes, pare,
i tancar amb tres panys la porta.

Do Sol
Lam Mim
Fa
Sol

I deia vostè, pare:
Si no hi ha pins no es fan pinyons
ni cucs ni ocells.
Pare, on no hi ha flors
no es fan abelles, cera ni mel
Pare, que el camp ja no és el camp.
Pare, demà del cel plourà sang.
El vent ho canta plorant.

Pare, ja són aquí...
Monstres de carn amb cucs de ferro.
Pare, no tingueu por
i digueu que no, que jo us espero.
Pare, que estan matant la terra.
Pare, deixeu de plorar,
que ens han declarat la guerra

JOAN MANUEL SERRAT.